

Sanse egale

ACCIDENTUL

Era o dupa-amiaza de vara. Daria, o fata de 13 ani, mergea cu parintii ei spre Brasov. Ea se uita pe geam , fix ca si cum s-ar fii uitat la un film. Vedea imagini, care mai de care mai frumoase, derulate cu rezeptorul. In acelaş timp asculta muzică , ceea ce facea ca „filmul” să fie si mai relaxant si atractiv.

Pentru ea era o dupa-amiaza perfectă, însă într-o secunda totul se schimbuse. Vedea din ce in ce mai incetosat, pana la urma facandu-se negru. Era ametita. Dintr-o data se trezeste într-o camera de spital. Nu vedea nimic, simtea o durere care-i cuprindea tot corpul, auzul nu patise nimic, insa avea o presimtire ciudata si simtea ca ceva nu e in regula.

Auzind glasul mamei ei, incearca sa se ridice din pat si sa fuga la ea, chiar daca nu vedea nimic, insa cineva o opreste si incepe sa o mangaie pe cap. Daria ii spune:

- Lasa-ma sa merg la mama mea!
- Eu sunt, draga mea..... Stiam ca la mine vrei sa vii. Am sa iti spun ceva...
- CE?!
- Am avut un accident cu masina... Eu si tatal tau nu avem nimic, insa tu... tu ai

....

- Mama.... Te rog, spune-mi.... Orice ar fii nu ai cum sa schimbi ce tocmai s-a intamplat.

- Nu stiu cum sa o spun... iar mama incepe sa planga.

Daria o i-a in brate si ii spune:

- Spune-mi. Daria banuind ce avea mama ei sa spuna.

- Dragă mea,.... imi pare rau.... dar.... in timpul accidentului ai fost lovita rau la ochi si...spune printre lacrimi

- Mama, ii spune Daria, am inteles.

- Imi pare rau..

- Nu ai de ce.

3 luni mai tarziu

Daria se intoarse la scoala, insotita de Larisa. Larisa era o fata inalta, cu parul castaniu-inchis carliontat, slabuta , de vreo 21 ani. Ea o insotea pe Daria cat nu era cu parintii ei, deoarece Daria avea nevoie de ajutor la anumite lucruri, mai ales pentru alegerea drumului corect spre o anumita clasa sau spre scoala/casa.

Daria va merge incepand de saptamana viitoare la alta scoala asa ca a venit sa isi ia ramas bun de la prietenele ei vechi, inasa ajungand acolo a avut o surpriza. Toata lumea o ocolea, nu vorbea nimeni cu ea , nimeni nu i-a spus un simplu „Buna!” sau „ Ce mai faci?”. Pana si prietenele ei, pe care le-a recunoscut dupa glas, nu i-au raspuns la salut.

Cand a ajuns acasa, a rugat-o pe Larisa sa o duca spre canapea , unde s-a trantit si a inceput sa planga. Isi punea tot felul de intrebari, cum ar fii: „ Cu ce am gresit de nu ma baga nimeni in seama?” , „Le-am facut cumva ceva prietenelor mele si nu imi aduc aminte?” sau isi spunea singura „De ce sunt asa de rea?” , si multe altele.

Larisei i s-a facut mila de Daria. Stia ca tot ce s-a intamplat era nedrept asa ca i-a spus :

- Sa stii ca o gramada de copii patesc ce si tie ti s-a intamplat. Este nedrept ca se intampla asta, inasa numai astfel poti vedea care iti sunt prietenii adevarati. De obicei cand cineva te ignora o fac pentru ca sunt invidiosi, adica erau si inainte , iar acum au gasit un motiv ca sa nu te mai bage in seama. Asta arata ca esti o fata speciala si nu trebuie sa te lasi doborata de un obstacol, ci sa mergi inainte, zambitoare, increzatoare si fara sa arunci vreo privire inapoi. Gandeste asa : acum voi merge la o noua scoala , imi voi face prieteni noi , prieteni adevarati si ma voi distra mai mult decat am facut-o vreodata. Asa ca opreste-te din plans si arata-mi un zambet larg. :)

MATEI ANA-MARIA
CLASA a V-a B
C.H. „ IOH NECULCE, BUCUREȘTI,
SECT. 1.

Prof. Grad. Constantin Nicolae